

Utklipp fra:

Morgenbladet

OSLO

Pol. tendens:

Uavh. Konserv.

(Se baksiden!)

- 6. JUL. 1960

28-02-017

Victor Smidt: Skal NRK tygge drøv?

I en redegjørelse for hendelsesforløpet i «sensursaken» fra søndagens TV-sending spør maleren Victor Smidt om NRK skal være et fryktløst talerør for det som rører seg i tiden eller om institusjonen skal nøye seg med å tygge drøv på almindelig god-tatte, konturløse synspunkter.

Den sensurerte sending — der et avsnitt ble tatt ut av lydgjengivelsen mens Smidt talte — har vakt stor oppsikt, og flere aviser fordømte igår på lederplass Kringkastingens opptreden.

Victor Smidt forklarer at det var de to ordene «moralsk opprustning» som vakte så stor motstand hos programredaktør Ness. Setningen som opprinnelig lød slik: «Det vesentlige er at hele verden må oppleve en renessanse for de verdier som er forutsetningen for videre liv på jorden for oss mennesker», hadde jeg omarbeidet til å lyde: «Det vesentlige er at hele verden opplever en renessanse.

Vi trenger moralsk opprustning om vår kulturs skapende krefter igjen skal bli aktive og dynamiske.»

Dette synes jeg var en ærligere og mer direkte formulering av mitt syn. Jeg synes nemlig det er uærlig å gi uttrykk for en livsfilosofi uten å angi kilden.

Efter en tid ber produceren om å få snakke med meg og sier atter at jeg ville stå sterkere i programmet om jeg sløffet de to ordene. Igjen sa jeg at det ville være uærlig ikke å si dem. Nu nærmer sendetiden seg og producer går inn.

Efter en tid kommer han tilbake og sier at fjernsynssjefen er i telefonen. Med Otto Ness hadde jeg så en lang samtale.

Imidlertid er tiden kommet da jeg skal være ferdig sminket i studio, klar til sending, men med det nervepress som tiden nu skapte, brukte programredaktøren alle midler til å presse meg, og sa: «Om De ikke stryker setningen, kan vi ikke sende programmet».

Til det sa jeg: All right. Mens jeg så gjør meg i stand til å forlate studio, kommer producer farenende og roper: Programmet går! Lettet får jeg på meg det nødvendige utstyr og går foran kameraene. For programledelsen må det vel regnes som et unnskyldende

moment at det man hadde planlagt, ble så klosset gjennomført.

Under selve konklusjonen av mitt kåseri blir det full forvirring i studio. Plutselig skjærer det inn musikk som også jeg hører, kameraene peker ikke dit de skal, og ikke bare den omstridte setning, men et helt avsnitt blir kuttet ut slik at sluttordene som jeg får lov å si, blir meningsløse. Det var bare med en kraftanstrengelse jeg kunne gjennomføre programmet som avtalt.»

HAUGESUNDS DAGBLAD

Pol. tendens:

Høire

(Se baksiden!)

- 6. JUL. 1960

Victor Smiths TV-tale

Det avsnitt som ble kuttet bort i Victor Smiths ønskebilde i TV-programmet hadde følgende ordlyd:

— Det er min overbevisning, sa han, at vi i vår tid vil oppleve en renessanse for den form for kunst som denne ikonen representerer. Ikke fordi det er det avgjørende at kunsten alene opplever en gjenfødelse. Det vesentlige er at hele verden opplever en renessanse. Vi trenger en Moralsk Opprustning om vår kulturs skapende krefter skal bli aktive og dynamiske. Vi lever i en verden i de samme veldige motsetninger som mellomalderen var så full av. De samme gigantiske krefter står mot hverandre over skillelinjene mellom godt og ondt. Mer enn noensinne gjelder William Penns ord om at menneskene må velge mellom å la seg lede av Gud eller å bli behersket av tyranner.

Jeg tror på den kunst som er engasjert og tar standpunkt. Derfor tror jeg også at den kunst som vil gripe oss fremtidig er en kunst med en erobrende kraft som den i katakombene og katedralene. Alt mitt er vel et resultat av en åndelig erfaring og opplevelse. Formen bare slutter seg som et ufullkomment skall rundt denne opplevelse, het det i hans manuskript.

KRINGSSJÅ

VÅRT LAND
6. JULI 1960

28-02

NRK og MRA

VI kan forstå at fjernsynets — og kringkastingens — folk reagerer mot at en opptredende i siste øyeblikk fører inn propogandistiske avsnitt i manuskriptet som tidligere er levert inn og godkjent, skriver Verdens Gang (Uavh.)

Man må selvsagt også i prinsippet ha adgang til å gripe inn overfor innskudd som er i strid med forutsetningene, faller utenfor program-rammen, er usømmelig i sin form osv. Det er ikke «sensur» — som det så ofte med sterk overdrivelse ropes opp om — men redaksjon.

Programledelsen har ansvaret for det som går ut i eteren, og må ha samme herredømme over stoffet som en ansvarlig redaktør i en avis.

Men denne myndighet må utøves på liberal måte, med varsomhet og takt, og ikke brukes i utide. Ledelsen bør strekke seg lengst mulig, gi de opptredende friest mulig spillérom. Det tjener både ytringsfrihetens prinsipp og programmenes kvalitet. Det er ikke i første rekke overdreven friskhet i meningsytringene man reagerer mot i NRK.

Derfor virker det nærmest komisk at man på liv og død vil hindre en religiøs maler, som skal presentere et «ønskebilde» i fjernsyn, å legge til noen pene ord om Moralsk Opprustning — med den begrunnelse at denne bevegelse er «omstridt» og at man vil hindre «åpenbare misbruk av mikrofonen». Det var harmløse ord som ikke var egnet til å støte eller opprøre noen.

Verre var det at man ikke gikk åpent til verks. Hvis man mente ordene om religion og kunst for enhver pris måtte stanses og maleren nektet å stryke dem, fikk man iallfall ha sløyfet hele programposten. Det er utilstedeilig å la ham holde sitt foredrag i god tro, og så kutte ut de omstridte setninger ved kontrollbordet.

kanaler skal meddele Sovjet at etter de erfaringer man har fra visestatsminister Mikojans besøk, vil det vare så lenge for stemningen blir gunstig for et besøk av Krustsjov, at regjeringen vil foreslå at planen inntil videre utgår av kartet. Forhandle vil vi riktig nok men ikke på propagandaplan.

Farge i fjernsynet

EN kjent maler har protestert mot at et viktig avsnitt i hans tale ble tatt ut under presentasjonen av «Ønskebildet» i fjernsynet, uten at han visste det, skriver Arbeiderbladet.

Fjernsynets ledelse mener det var fullt berettiget å gripe inn, fordi avsnittet ikke var med i det opprinnelige manuskript og inneholdt propaganda for Moralsk Opprustning. Det hadde ikke noe med programmet å gjøre.

Vi har lest det omstridte avsnittet og gjengir det i dagens avis, fortsetter bladet. Etter vår oppfatning var det en høyst ufarlig uttalelse, holdt i sømmelige former. Vi er helt uenig i det syn uttalelsen bygger på. Den var, som all propaganda for Moralsk Opprustning, svært klosset. Når den likevel hadde interesse, var det fordi disse ordene bidro til å belyse en kjent malers religiøse innstilling og hans kirkebilder.

Vi må ikke bli så forsiktige i radio og fjernsyn at vi bannlyser alt det står strid om, eller som faller litt utenfor nøytralitetens strenge sirkler. Litt personlig farge skader ikke. Det gjør bare programmene mer levende. Særlig gjelder det fjernsynet. Vi ønsker å se menneskene som de er, ikke som de gjerne burde være.